

Sygn. akt III RC 214/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Klukowska

Protokolant Monika Błaszcz

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2021 roku w Tczewie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego J. W. (1)

przeciwko Ł. W.

o podwyższenie alimentów

I. oddała powództwo;

II. odstępuje od obciążania powoda J. W. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów procesu pozwanemu Ł. W..

Sygn. akt III RC 214/20

1 **UZASADNIENIE**

K. O., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda J. W. (1), wniosła pozew przeciwko Ł. W. o podwyższenie alimentów. Domagała się ustalenia świadczeń na poziomie po 2.200 zł miesięcznie z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia w płatności rat w miejsce kwoty 1100zł ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie II C 863/14. Ponadto wniosła o zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała, iż ustalona kwota nie odpowiada aktualnym uzasadnionym potrzebom syna, a także aktualnym możliwościom zarobkowym pozwanego. Sytuacja majątkowa pozwanego znacznie się polepszyła od ostatniego orzekania o alimentach. Pozwany wraz ze swoją aktualną małżonką prowadzą 2 dobrze prosperujące hotele z restauracją, gospodarstwo rolne, a także prowadzą działalność deweloperską. Biorąc pod uwagę stopę życiową, na której obecnie żyje pozwany oraz jego dzieci z drugiego związku, pozwany ma możliwości ponoszenia wyższych kosztów utrzymania małoletniego niż dotychczas. Wskazała na ogromną dysproporcję w standardzie życia małoletniego powoda w porównaniu z młodszymi dziećmi pozwanego. Podniosła, iż dochody uzyskiwane przez nią oraz dotychczasowa kwota alimentów w żaden sposób nie pozwalają na zapewnienie dziecku chociażby cienia standardu życia prowadzonego przez obecną rodzinę pozwanego. Dalej wskazała, iż od ostatniego ustalania wysokości alimentów zmieniła się sytuacja bytowa po stronie małoletniego. Małoletni rozpoczął naukę w szkole podstawowej. Odnośnie swojej osoby wskazała, iż pracuje jako menadżer hotelu z wynagrodzeniem ok. 3.000zł netto.

Ł. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości, o rozpoznanie sprawy także pod jego nieobecność oraz o przeprowadzenie wymienionych dowodów.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazał, iż okoliczność, że rozszerza prowadzoną przez siebie działalność z pewnością dowodzi ponoszeniu przez niego nakładów mających na celu poszukiwanie dodatkowych źródeł dochodu

oraz wydatkowanie na ten cel znacznych środków finansowych. Samo w sobie podjęcie tego typu inicjatyw nie oznacza wprost zwiększenia jego zysków i zwiększenia jego zdolności finansowej. Przeciwnie, stanowi dowód uszczuplenia jego możliwości finansowych. Ponadto aktualnie zмага się z poważnymi skutkami pandemii COVID-19, które dotknęły branże w których prowadzi działalność oraz zabiega o pozyskanie finansowania pozwalającego na przetrwanie jego przedsiębiorstw i utrzymanie miejsc pracy. Pozwany wskazał, iż powód połowę czasu w skali miesiąca spędza w jego domu, kiedy to on ponosi koszty jego wyżywienia, utrzymania oraz zapewnienia wszelkich atrakcji. Argumentował, iż standard życia powoda w żaden sposób nie odbiega w niekorzystny sposób od standardu życia pozostałych jego dzieci. Dalej kwestionował niektóre koszty utrzymania powoda wskazane przez jego matkę. (odpowiedź na pozew – k. 18-23)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni J. W. (1) jest synem Ł. W. i K. O.. Urodził się (...) w G..

Sąd Okręgowy w Gdańsku II Wydział Cywilny Rodzinny wyrokiem z dnia 06 marca 2015 roku w sprawie IIC 863/14 rozwiązał związek małżeński rodziców małoletniego powoda J. W. (1). Jednocześnie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powierzył obojgu rodzicom, ustalając jego miejsce pobytu przy matce oraz kosztami utrzymania i wychowania małoletniego obciążył oboje rodziców w ten sposób, że zasądził od pozwanego kwotę 1100zł miesięcznie, płatną do rąk matki powoda do 10-go dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek raty oraz pozostałymi kosztami utrzymania i wychowania obciążył jego matkę. Wyrok ten uprawomocnił się 28 marca 2015 roku.

(dowód: wyrok SO w Gdańsku z 06.03.2015r. i zarządzenie – k. 215, 216 akt SO w Gdańsku IIC 863/14)

W dacie wyroku rozwodowego miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda wynosił około 1500zł. Wydatki na wyżywienie wynosiły 300-400zł, opłata za przedszkole – 300zł. Powód wraz z matką zajmował mieszkanie, które było własnością ojca pozwanego. Małoletni J. przez 50% czasu przebywał u pozwanego i był wówczas na jego utrzymaniu. Pozwany, poza alimentami jakie przekazywał na utrzymanie syna w wysokości 800zł,łożył dodatkowo na niego 800-1000zł. Zabierał go na wyjazdy wakacyjne i w czasie ferii zimowych. Zapewniał mu inne atrakcje. Małoletni powód miał wówczas dwa komplety ubrań, jeden u mamy i drugi u taty.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 211v od godz. 00:11:54 do godz. 00:17:09 akt SO w Gdańsku IIC 863/14, zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 211v od godz. 00:25:10 do godz. 00:34:37, zestawienia kosztów utrzymania – k. 58-60, akt SO w Gdańsku IIC 863/14, sprawozdanie kuratora – k. 101 akt SO w Gdańsku IIC 863/14)

Przedstawicielka ustawowa w tamtym czasie z wykonywanej pracy osiągała dochód w wysokości 1600-1700zł miesięcznie. Była współwłaścicielką z pozwanym sklepu. Miała samochód V. (...) o wartości 14 tysięcy złotych.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 211v od godz. 00:25:10 do godz. 00:34:37, umowa kupna-sprzedaży – k. 160-165 akt SO w Gdańsku IIC 863/14)

Pozwany w czasie rozvodu z matką powoda prowadził hotel na 52 miejsca noclegowe z restauracją. Spłacał hipotekę, w kwocie 1.180.000zł, gdzie miesięczna rata wynosiła około 15-16 tysięcy. Poza tym miał drugi obiekt hotelowy, który miał zostać oddany do użytku w sierpniu 2016 roku na 26 miejsc noclegowych. W skład jego majątku wchodziła też ziemia rolna o powierzchni 3,6ha o wartości 60.000-70.000zł. Miał samochód w leasingu o wartości 70.000zł, gdzie rata wynosiła 1.800zł, inne raty leasingowe, które wynosiły 3.200-3.300zł. Wartość jego majątku wynosiła wówczas 3-4 miliony złotych, a jego dochód miesięczny wynosił około 4.000zł do 5.000zł.

W tamtym czasie pozwany mieszkał z partnerką, z jej 6-letnim synem z poprzedniego związku oraz z ich wspólnym synem. Jego partnerka była zastępcą dyrektora w C. Banku i zarabiała 8-10 tysięcy złotych miesięcznie.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 211v od godz. 00:11:54 do godz. 00:25:10 akt SO w Gdańsku IIC 863/14, k. 96v od godz. 00:46:30 do godz. 01:06:28 i k. 148 od godz. 01:00:07 do godz. 01:00:50, odpis księgi wieczystej oraz wydruk z Internetu – k. 121-125 akt SO w Gdańsku IIC 863/14, umowa o kredyt, umowa leasingu operacyjnego – k. 131-159)

akt SO w Gdańsku IIC 863/14, PIT-36, PIT/B – k. 174-183 akt SO w Gdańsku IIC 863/14, zestawienia – k. 184-188
akt SO w Gdańsku IIC 863/14, umowa o kredyt – k. 192-201 akt SO w Gdańsku IIC 863/14)

Obecnie powód ma 10 lat i nadal mieszka z matką w tym samym mieszkaniu, co poprzednio. Właścicielem tego mieszkania jest ojciec pozwanego, na podstawie umowy użyczenia. Kredyt za to mieszkanie, którego miesięczna rata wynosi od 1.760zł do 1.900zł, spłaca pozwany z żoną. Po dojściu małoletniego powoda do pełnoletności mieszkanie ma zostać przepisane na małoletniego.

J. W. (1) jest aktualnie uczniem IV klasy Szkoły Podstawowej. Wcześniej na 14 dni u ojca spędzał 6 dni. Obecnie, od września 2021r., rzadziej jest u ojca tj. w jednym tygodniu spędza u niego jeden dzień, a w następnym tygodniu 4 dni, w konsekwencji u ojca spędza obecnie około 10 dni w miesiącu. Taką decyzję podjęła matka małoletniego uznając, że tego wymaga zwiększona ilość nauki. Małoletni może u ojca spędzać 40-50% czasu, tyle ile poprzednio przebywał u niego.

Małoletni powód nadal wyjeżdża z pozwanym na wakacje oraz w czasie ferii zimowych. Ojciec robi mu prezenty z okazji świąt i urodzin, daje kieszonkowe. Kiedy J. W. (1) wyjeżdżał na obóz, który kosztował 1.600zł, a który opłaciła mu matka, ojciec przekazał synowi 500zł kieszonkowego. J. w dalszym ciągu ma dwa komplety ubrań, jeden u ojca i drugi u matki. Pozwany średnio na odzież małoletniego, którą ma u niego wydaje około 600-800zł miesięcznie. Powód u ojca ma komputer, który, podobnie jak inne rzeczy, może zabierać do matki. Małoletni otrzymał od ojca iphone o wartości 3400zł, również mógł go zabierać do domu matki. Iphone stłukł się. Pozwany i jego żona panują dolożyć się małoletniemu do zakupu nowego telefonu na święta. Małoletni, będąc u ojca 2-3 razy w miesiącu uczęszcza na jazdę konną. Poza tym jeździ z ojcem i synem jego żony na szkółkę motocrossową, gdzie jedna lekcja kosztuje około 200zł. Koszty związane z utrzymaniem telefonu powoda oraz zajęciami piłki nożnej ponosi pozwany.

W skład miesięcznych kosztów utrzymania powoda – w czasie gdy jest pod opieką matki - wchodzi: wyżywienie – 400zł, obiady w szkole – 66zł (80zł miesięcznie w czasie roku szkolnego), odzież i obuwie – około 200zł, artykuły chemiczne, kosmetyki – 80zł, fryzjer – 30zł, wydatki szkolne, w tym ubezpieczenie, rada rodziców, wycieczki klasowe, kino – około 83zł (100zł x 10 miesięcy : 12 miesięcy), rozrywka – średnio 75zł (70-80zł miesięcznie), nieprzewidziane wydatki – 50zł.

Powód przewlekle nie choruje, na stałe nie przyjmuje żadnych leków. Wymaga wydatków na plastry, na Oktenisept oraz maść na ukąszenie. W roku uczęszcza na trzy prywatne wizyty do laryngologa, dentysty i dermatologa, koszt jednej wizyty wynosi około 150zł.

Naukę języka angielskiego zapewniają powodowi i matka i ojciec. Matka w czasie roku szkolnego wydaje na ten cel 150zł miesięcznie.

(dowód zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 95v-96v od godz. 00:07:38 do godz. 00:41:39 i k. 147v od godz. 00:50:07 do godz. 00:58:11, zeznania pozwanego – k. 97 od godz. 00:46:30 do godz. 01:06:28 i k. 148 od godz. 01:00:07 do godz. 01:03:36, zeznania świadka J. W. (2) – k. 146-147 od godz. 00:02:00 do godz. 00:46:05, zestawienie kosztów utrzymania – k. 6-7, 130, potwierdzenia przelewów – k. 28-34, faktury – k. 131-132, 137, 138, paragon – k. 133, 139, dowód wpłaty – k. 134, polisa – k. 135, informator dla rodzica – k. 136, potwierdzenie operacji – k. 140, umowa z T. – k. 141, zestawienie – k. 142-143)

Przedstawicielka ustawowa K. O. w 2015 roku zmieniła pracę. Obecnie zarabia około 3.000-3.500zł netto miesięcznie. Posiada samochód marki O. o wartości 5.000zł. Miesięczny koszt utrzymania mieszkania, które zajmuje z powodem, wynosi 800zł.

Wyprawkę dla małoletniego sfinansowała ze świadczenia dobry start w kwocie 300zł.

(dowód zeznania przedstawicielki ustawowej – k. 95v-96v od godz. 00:07:38 do godz. 00:41:39 i k. 147v od godz. 00:50:07 do godz. 01:00:07, zaświadczenie o zarobkach – k. 88)

Pozwany w kolejny związek małżeński wstąpił w 2016 roku. Z żoną J. W. (2) ma wspólność majątkową. Obecnie wartość jego majątku – nieruchomości - szacowana jest na 5,5-6 milionów złotych, znaczna jego część jest zakupiona pod hipotekę.

Pozwany mieszka z żoną, trojgiem dziećmi pochodzącymi z ich małżeństwa oraz z synem żony z poprzedniego związku. Pozwany wraz z żoną stara się zaspakajać wszystkie potrzeby swoich dzieciom, w tym powoda, na takim samym poziomie. Każdemu dziecku poświęca tyle czasu ile ono potrzebuje.

Pozwany od lutego 2019 roku prowadzi działalność deweloperską w formie spółki komandytowej (...). W latach 2020/2021 sprzedał dwa domy. Obecnie ma wybudowane 4 domy. Na inwestycje kupuje po 2-3 działki. Buduje sukcesywnie. W ubiegłym roku zaciągnął kredyt na pomoc covidową w kwocie 1.000.000zł. Poprzedni kredyt wziął 2 lata temu na 500.000zł, a 4 lata temu na 400.000zł. Ma jeszcze dwa inne kredyty. Nadal prowadzi V. L. U.. Ma gospodarstwo rolne, obecnie o powierzchni 28ha, gdzie 18ha zakupił na kredyt w wysokości prawie 1.000.000zł. Poza tym dzierżawi 15ha. W 2020 roku dopłaty do ziemi, jakie otrzymał wyniosły 27.000zł. Średnie dochody z działalności gospodarczej pozwanego wynoszą 10.000-11.000zł. Jego dochód za okres od 01 stycznia do 20 czerwca 2021 roku wyniósł 52.395,42zł.

Pozwany zatrudnia od 16 do 20 pracowników. W ubiegłym roku by ich nie zwolnić z uwagi na pandemię remontował z nimi V., w której prowadzi działalność hotelarską oraz wybudował basen w ogrodzie swojego domu. Zrobił to po to, by jego pracownicy mieli pracę. W ten sposób uchronił ich przed zwolnieniem.

Ł. W. jeździ samochodem, który wziął w leasing o wartości 350.000-360.000zł, gdzie rata wynosi 4.800zł miesięcznie. Jego żona również jeździ samochodem wziętym w leasingu, którego wartość wynosi 370.000zł z miesięczną ratą w wysokości około 5.000zł.

Pozwany stara się zaspokoić potrzeby wszystkich swoich dzieci na takim samym poziomie. Powód oraz syn jego żony, jeżdżą na szkółkę motocrossową, gdzie jedna lekcja kosztuje 200zł.

Żona pozwanego obecnie jest na urlopie macierzyńskim. Średnio zarabia około 15.000zł. Poza tym prowadzi swoją działalność (...). W 2020 roku uzyskała dochód w wysokości 99.675,51zł.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 97-97v od godz. 00:46:30 do godz. 01:18:02 i k. 148 od godz. 01:00:07 do godz. 01:00:50, zeznania świadka J. W. (2) – k. 146-147 od godz. 00:02:00 do godz. 00:46:05, wydruki z GUS – k. 8-9, wydruk z KRS – k. 10-12, informacja- k. 26, deklaracja – k. 27, oświadczenie – k. 65, PIT-36L – l. 66-68, PIT/B – k. 69, 117-118, urzędowe poświadczenie odbioru dokumentu – k. 70, 97, 123, zaświadczenie o dochodach – k. 71, wydruki – k. 74-80, PIT-37 – k. 83-84, PIT/o – k. 85-86, 119-122, PIT-36-k. 108-116)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach IIC 863/14 Sądu Okręgowego w Gdańsku, z których przeprowadzono dowód, a także na podstawie zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda J. W. (1) K. O., pozwanego Ł. W. oraz świadka J. W. (2).

Przy ustalaniu aktualnej sytuacji życiowej małoletniego powoda J. W. (1) i aktualnych kosztów jego utrzymania – w czasie gdy przebywa pod opieką matki - Sąd wziął pod uwagę koszty przedstawione przez K. O. w trakcie przesłuchania i wynikające z dokumentów przez nią złożonych. Kwoty bowiem wskazane przez nią jako przeznaczone na utrzymanie powoda w czasie gdy sprawuje nad nim pieczęć nie są w żaden sposób wygórowane i mieszczą się w życiowo uzasadnionych normach oraz uwzględniają potrzeby osoby w wieku małoletniego J. i aktualne ceny podstawowych produktów codziennego użytku. Sąd uznał również za wiarygodne twierdzenia K. O. w zakresie uzyskiwanych przez nią dochodów oraz wydatków czynionych na opłaty mieszkaniowe, gdyż dodatkowo zostały one potwierdzone dokumentami przez nią przedłożonymi. Sąd, ustalając stan faktyczny, nie oparł się jedynie na twierdzeniach

przedstawicielki ustawowej dotyczących wartości samochodów pozwanego i jego żony. Przedstawicielka ustawowa twierdziła, że samochód pozwanego jest warty około 200.000zł, a jego żony 500.000 – 600.000zł. Jednak swoich twierdzeń w żaden sposób nie udowodniła, za dowody nie można bowiem uznać wydruków ze stron internetowych, które dołączyła do akt, bowiem dotyczą one przypadkowych aut, a nie konkretnie samochodów pozwanego i jego żony. Sąd za wiarygodne uznał zeznania pozwanego w tym zakresie, wskazywał on, iż wartość jego samochodu wynosi 350.000-360.000zł, czyli o 150.000-160.000zł więcej niż wskazywała przedstawicielka ustawowa, natomiast wartość samochodu jego żony wynosi 370.000zł, czyli o 140.000-240.000zł mniej, niż wskazywała przedstawicielka ustawowa. W ocenie Sądu, gdyby pozwany chciał ukryć faktyczną wartość aut, nie przyznałby, że jego samochód jest więcej wart, niż twierdzi to matka małoletniego. W tym miejscu dodać jeszcze należy, iż oba z wymienionych aut, zostały wzięte w leasing, co oznacza, że dopóki pozwany i jego żona nie spłacą zadłużeń ich obciążających, gdzie rata za samochód pozwanego wynosi 4.800zł miesięcznie, a za samochód jego żony wynosi około 5.000zł miesięcznie, dopóty nie będą ich właścicielami.

Sąd dał wiarę także zeznaniom pozwanego Ł. W. dotyczącym jego aktualnej sytuacji życiowej, rodzinnej, mieszkaniowej, majątkowej, źródeł i wysokości dochodu oraz wysokości zobowiązań kredytowych, albowiem są one jasne, spójne i logiczne oraz znajdują poparcie w zgromadzonym materiale, w tym w zeznaniach świadka J. W. (2), której Sąd uznał za wiarygodne oraz w przedłożonych dokumentach.

Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawicielki ustawowej i pozwanego dotyczących tego ile czasu małoletni powód pozostawał i pozostaje obecnie pod opieką ojca, albowiem w tym zakresie nie było pomiędzy nimi sporu. Przedstawicielka ustawowa nie kwestionowała wyliczeń dni w poszczególnych miesiącach spędzonych przez powoda u pozwanego jak w piśmie z 18 listopada 2021 r. (k. 142-143). Z zestawienia tego wynika, iż powód pod opieką pozwanego pozostaje przez 35% czasu w skali miesiąca.

Sąd, jak wyżej wskazał, uznał za szczere i wiarygodne zeznania świadka J. W. (2), gdyż w pełni korespondują one z pozostałym materiałem, w tym z zeznaniami zarówno pozwanego jak i przedstawicielki ustawowej powoda oraz co do zasady nie były kwestionowane przez stronę powodową. J. W. (2) jest doskonale zorientowana we wszystkich kwestiach finansowych pozwanego, szczegółowo opisała majątek jaki wspólnie posiadają i zobowiązania go obciążające.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Odnośnie kserokopii dokumentów należy wskazać, iż strony ich nie kwestionowały i nie domagały się złożenia oryginałów przez stronę przeciwną.

Nie ma sporu między stronami, że małoletni nie posiada majątku, z którego mógłby czerpać dochody na pokrycie kosztów swego utrzymania.

Materialno-prawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że uprawniony może domagać się zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch zasadniczych przesłanek na mocy art. 135 § 1 wskazanego kodeksu uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym – jak się w literaturze i orzecznictwie powszechnie podnosi – ingerencję w wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

Zatem w przedmiotowej sprawie Sąd rozważał, czy w usprawiedliwionych potrzebach małoletniego powoda J. W. (1) oraz w możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanego Ł. W. w okresie od uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, ustalającego wysokość alimentów na rzecz powoda tj. od dnia 28 marca 2015 roku zaszyły takie zmiany,

które uzasadniałyby podwyższenie alimentów uiszczanych przez zobowiązanego na rzecz uprawnionego, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości.

W ocenie Sądu od czasu ustalenia poprzedniej wysokości alimentów w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda J. W. (1) nie zaszły żadne istotne zmiany, natomiast zmiany jakie zaszły w możliwościach zarobkowych pozwanego nie uzasadniają zwiększenia jego udziału w kosztach utrzymania powoda.

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda wskazać należy, iż strona powodowa nie wykazała, iż od ustalenia ostatnich alimentów nastąpił ich wzrost w zakresie, czy to dotyczącym jego utrzymania czy też wychowania.

O ile w skład kosztów utrzymania powoda, w czasie gdy przebywa pod wyłączną opieką matki, w porównaniu z poprzednim okresem wchodzi inne wydatki, o tyle miesięczny koszt jego utrzymania nie zmienił się i zarówno poprzednio jak, i obecnie wynosił około 1500zł. Wpływu na to nie ma nawet fakt, iż powód poprzednio na wyłącznym utrzymaniu ojca – poza przekazywanymi na jego rzecz alimentami – przebywał przez 50% czasu, a obecnie przebywa przez około 35% czasu. Jest to spowodowane głównie tym, że małoletni poprzednio uczęszczał do przedszkola, którego opłata wynosiła 300zł miesięcznie, a aktualnie jest uczniem IV klasy szkoły podstawowej publicznej, nieodpłatnej i o ile wydatki szkolne z pewnością są znaczne, o tyle mimo wszystko nie wynoszą 300zł miesięcznie. Nadto wyprawka szkolna została przez matkę sfinansowana ze świadczenia dobry start w wysokości 300zł. Aktualnie w skład kosztów utrzymania powoda w czasie gdy przebywa pod opieką matki wchodzi: wyżywienie – 400zł, obiady w szkole – 66zł (80zł x 10 miesięcy : 12 miesięcy), odzież i obuwie – około 200zł, artykuły chemiczne, kosmetyki – 80zł, fryzjer – 30zł, wydatki szkolne, w tym ubezpieczenie, rada rodziców, wycieczki klasowe, kino – około 83zł (100zł x 10 miesięcy : 12 miesięcy), rozrywka – 75zł, nauka języka angielskiego (w czasie gdy jest u matki) – 120zł (150zł x 10 miesięcy : 12 miesięcy), wizyty lekarskie – średnio 30zł (150zł x 3 : na 12 miesięcy), nieprzewidziane wydatki – 50zł, udział w opłatach mieszkaniowych – 400zł oraz leki – 20zł. Odnosnie tych ostatnich Sąd uznał, że jest to odpowiednia kwota, gdyż małoletni nie choruje przewlekłe i na stałe nie przyjmuje żadnych leków, natomiast plastry, maści na ukąszenia i Octenisept nie stanowią dużego wydatku.

Sąd oczywiście w pełni podziela zasadę, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. sygn. akt III CZP 91/86). Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż stopa życiowa małoletniego J. W. (1) nie odbiega od stopy życiowej jego ojca. Małoletni co prawda mieszka ze swoją matką, zajmując mieszkanie w bloku, a pozwany mieszka w domu z basenem w ogrodzie, jednak chłopiec aż 35% czasu w skali miesiąca, a wcześniej aż 50%, przebywa w domu swojego taty, korzystając w pełni z jego wyposażenia. Ich stopa życiowa zatem przez 35% czasu w skali miesiąca jest identyczna, przy czym jeszcze zwrócić uwagę należy, że małoletni może u ojca spędzać 40-50% czasu, tyle ile poprzednio przebywał u niego. W pozostałym czasie małoletni również ma zapewnione warunki do życia, nie odbiegające znacząco od tych, jakie ma przebywając u ojca. Pozwany, poza tym, że w całości finansuje utrzymanie i wychowanie J. w czasie gdy ten u niego przebywa, zapewniając mu w tym czasie m.in. odzież, na którą przeznaczają 600-800zł miesięcznie, dodatkowe lekcję języka angielskiego, zajęcia jazdy konnej, zajęcia motocrossowe, jak również różnego rodzaju wyjazdy wypoczynkowe, to w pozostałych kosztach jego utrzymania partycypuje kwotą 1100zł, która stanowi ponad 70% tych kosztów. Dodatkowo pozwany robi synowi prezenty, przekazuje kieszonkowe oraz pokrywa koszty utrzymania jego telefonu. Uwadze nie może umknąć również fakt, iż pozwany spłaca kredyt hipoteczny, który zaciągnął jego ojciec na zakup mieszkania, w którym aktualnie mieszka małoletni powód z matką. Przedstawicielki ustawowej w żaden sposób nie dotyczy spłata tego kredytu, jest w nim na tyle niezorientowana, że nie wiedziała ani w jakiej wysokości jest rata, ani czy został on spłacony. Tymczasem zobowiązanym do utrzymania powoda jest nie tylko jego ojciec, ale również matka. Sytuacja przedstawicielki ustawowej natomiast w porównaniu z okresem, w którym ustalano wysokość alimentów na rzecz J., także uległa poprawie. Poprzednio z wykonywanej pracy osiągała dochód w wysokości 1600-1700zł miesięcznie, a obecnie osiąga wynagrodzenie w kwocie 3.000-3.500zł. W odróżnieniu od pozwanego, który na swoim utrzymaniu, poza powodem, ma jeszcze troje małoletnich dzieci, nie ma ona innych osób na swoim utrzymaniu. Przedstawicielka ustawowa uzasadniając żądanie wskazywała, że „Podwyższone alimenty miały by zostać przeznaczone na zmianę samochodu na lepszy, bym mogła wozić syna lepszym autem niż dotychczas” (k.

96 od godz. 00:07:38 do godz. 000:41:39). Sąd nie zgadza się z tym argumentem, gdyż przedstawicielka ustawowa, składając pozew, sama nakreśliła przedmiot postępowania – są nim alimenty od pozwanego na rzecz powoda. Tymczasem uwzględnienie jej żądania dotyczącego wymiany samochodu wykraczałoby poza ten zakres, gdyż z auta nie korzystałby tylko małoletni powód, ale przede wszystkim jego matka. Przedstawicielka ustawowa natomiast nie pozwała pozwanego by tenłożył również na jej utrzymanie. Na marginesie zaznaczyć należy, iż jeżdżenie tańszym autem nie jest żadną hańbą.

Co się zaś tyczy samej sytuacji finansowej pozwanego wskazać należy, iż w porównaniu z poprzednim okresem wartość jego majątku wzrosła z 3-4 milionów złotych do 5,5-6 milionów złotych, jednak wraz z tym wzrostem zwiększyły się również zobowiązania finansowe pozwanego wobec osób trzecich. Przyznał on – czego w żadnym zakresie nie kwestionowała przedstawicielka ustawowa - że na znacznej części jego budynków została wpisana hipoteka. Poza tym 2 lata temu zaciągnął kredyt w wysokości 500.000zł, 4 lata temu w kwocie 400.000zł, w zeszłym roku w kwocie 100.000zł, nadto spłaca jeszcze dwa inne kredyty. Żądanie od pozwanego wyzbycia się majątku, możliwe byłoby jedynie w sytuacji, w której małoletni powód żyłby na znacznie niższym poziomie niż ojciec. W niniejszej sprawie, jak wyżej podniesiono, taka sytuacja nie ma miejsca. Pozwany zapewnia powodowi takie warunki w jakich sam żyje. Sąd mógłby rozważyć zwiększenie udziału pozwanego w kosztach utrzymania powoda gdyby od czasu ostatniego orzekania o alimentach sytuacja w zakresie kontaktów pozwanego z synem uległa znaczącej zmianie. Tymczasem pozwany praktycznie w takim samym stopniu jak poprzednio bierze udział w osobistych staraniach o utrzymanie i wychowanie syna. Przez cały czas od rozvodu aż do rozprawy w dniu 12 sierpnia 2021 roku spędzał z nim aż około 50% czasu w skali miesiąca, ponosząc wówczas cały koszt jego utrzymania. Obecnie spędza z nim trochę mniej czasu, jednak nadal jest to aż 35% czasu w skali miesiąca, przy czym przedstawicielka ustawowa taki stan rzeczy uzasadniała zwiększonymi obowiązkami szkolnymi syna, za które winą nie można przecież obarczać pozwanego. Ł. W. nadal jest w stanie spędzać z synem tyle czasu, co do września 2021 roku.

Podsumowując, ze zgromadzonego materiału wynika, że po pierwsze, potrzeby małoletniego J. W. (1) w czasie gdy jest pod opieką matki, w porównaniu z poprzednim okresem, nie zwiększyły się i nadal wynoszą około 1500zł miesięcznie oraz po drugie, pozwany zapewnia małoletniemu J. W. (1) taką stopę życiową, na jakiej sam żyje. W tych okolicznościach brak jest podstaw do zwiększenia udziału pozwanego w kosztach utrzymania powoda.

Wobec powyższego, na mocy art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro a contrario w zw. z art. 133 kro należało orzec jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Sąd odstąpił od obciążania powoda J. W. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów procesu pozwanemu Ł. W., o czym orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.